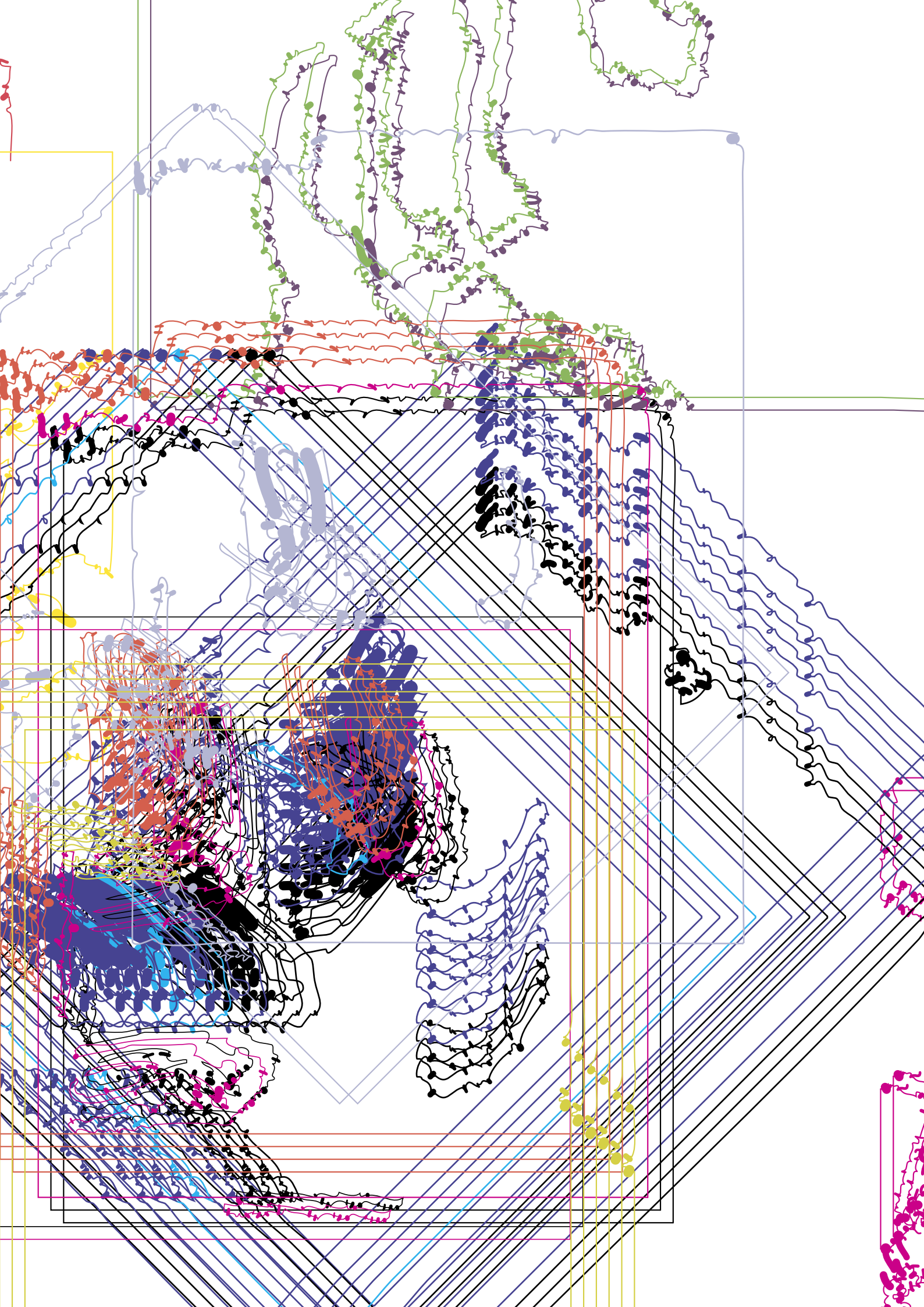

ÕPILAS
LEHT
NR. 10
DET
SEM
BER 07

TOIMETUS

ILMAR KAHRO peatoimetaja	ilmar@opilasleht.ee
KAI KRABO finantsjuht	kai@opilasleht.ee
KILLU TIIGIMÄE tegevtoimetaja	killu@opilasleht.ee
SANDER OTS online toimetaja	sander@opilasleht.ee
JAAK KAEVATS kujundaja	jaak@opilasleht.ee
ARDI ILVES fotograaf	ardi@opilasleht.ee
LIIS EPRO uudistetoimetaja	liis@opilasleht.ee
KAIDI TAHULA arvamustoimetaja	kaidi@opilasleht.ee
MARJU NÖMME kultuuritoimetaja	marju@opilasleht.ee
TRIINU UPRUS sporditoimetaja	triinu@opilasleht.ee
KATHARINA TOOMEMETS meelelahutustoimetaja	katharina@opilasleht.ee
ROBERTA EINER moetoimetaja	roberta@opilasleht.ee
TEELE ÜPRUS Pärnu maakonna toimetaja	teele@opilasleht.ee

VASTUTAV VÄLJAANDJA

MTÜ Eesti Õpilasindustri Liit
Faehmanni 5, 10125 Tallinn

TOETAJAD

Tiigrihüppe SA
Trükk – Printall AS

Toimetusel on õigus kirju ja kaastöid soovi korral lühendada. Kaastööd ei kuulu tagastamisele. Kõik lehes ilmunud artiklid, graafika ja fotod on autoriõigusega kaitstud ning nende taasloomine, edastamine või levitamine mis tahes kujul ilma toimetuse nõusolekuta on keelatud.

Ootame kõikidelt lugejatelt kaastööd ja aktiivset koostööd. Kui märkate midagi, mis võiks huvi pakkuda ka teistele lugejatele andke sellest teada meie vihjetelefonil.

Õpilasleht ilmub üheksa korda aastas.

Vihjetelefon - 601 5300

Tellimine - tellimus@opilasleht.ee

Reklaam - reklaam@opilasleht.ee

Küsimused - info@opilasleht.ee
www.opilasleht.ee

Ajakiri "Õpilasleht Õ" on autorikaitseobjekt. Igasugune täielik või osaline kopeerimine ilma Õpilaslehe kirjaliku loata on rangelt keelatud

04-05 **JUHTKIRI**

06-07 **ESCU LEHT & ARVAMUS**

Eesti Õpilasindustri Liidu uudised ning teadaanded

08-09 **ROHELINE KOOL**

noorte omaalgatuslik idee: väikestest mõtetest suurte tegudeni

10-11 **LAHE KOOLIPÄEV**

Pärnu kontserdimajas toimunud noorte-konverents teemal „Millesse me usume?“

12-13 **TEN JA PÄRNU RAHVAS**

Tegusad Eesti Noored järelkasvu koolitamas

14-17 **KOOLITULISTAJA**

Soome koolitulistaja „pooldaja“ vastab Õpilaslehe küsimustele

18-19 **MARTINSON AUSTRALIAS**

Endine Eesti Õpilasindustri Liidu juhatuse esimees jagab meiega oma uue asustusmaa saladusi

20-21 **POST-IT**

Igavesi mõtteid märkmepaberil

22-23 **ALKOHOL ABIKAASAKS?**

Must lehekülj, mis kajastab ühiskonna probleemseid pooli. Seekordseks teemaks on alkoholism

24-25 **MUUSIKA ON KÕIGE OHUTUM VIIS KAIFIKS**

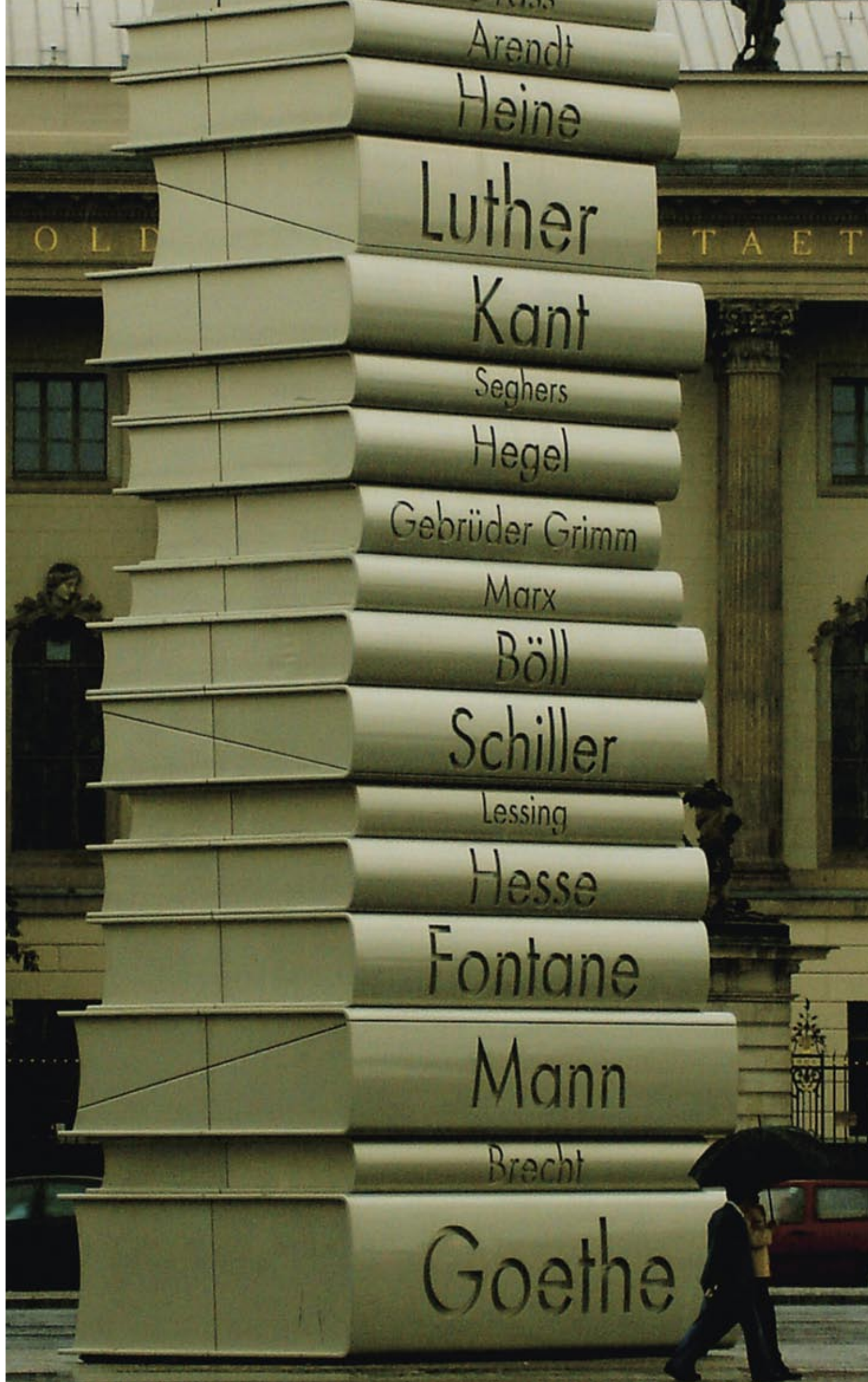
Küsitleme noort Pärnumaa lauljannat Karit Seppa

26-27 **ÜHE TANTSUKOOLI LUGU**

Lugu Merle Klandorfist ja Revalia tantsukoolist

33-35 **TALLINNA PARIMAD BURGERID**

Õpilasleht Tallinna parima burgeri otsinguil

Tark laps – stressis laps?

Mõne aja eest avalikustas rahvusvaheline organisatsioon OECD põhjalike uuringute andmed, millest tehtud järeldused ületasid pea kõigi Eesti häälekandjate uudisekännise. Uuringu all olid ligi seitsmekümne riigi õpilaste üldteadmised loodusteadustes, matemaatikas ja teistes valdkondades. Eesti õpilastel õnnestus saavutada pea kõigis valdkondades tippkohad, jättes selja taha nii mõnegi riigi, mille koolisüsteemidest oleme viimastel aastatel õppust võtnud.

Siiski, kui küsida meie õpilastelt, õpetajatelt või haridusspetsialistidelt, kas oleme jõudnud nappi viieteistkümne aastaga neid rahuldavate tulemusteni õppetöö korraldamises, saame vastuseks kindla „ei“. Õpilasi ja õpetajaid häirib enim õppekava faktikesksus ning ülekoormatus.

Kuigi tihti ollakse vigade suhtes ühel meelel, ei suudeta neid aga parandada. Sedasi tekibki olukord, mil õpilased ja õpetajad on ülekoormatud ning käib pidev võidujooks. Võidujooks õppekavaga, ajaga, teiste õpilaste ning PISA testiga. Millise hinnaga sellest võidujooksust väljutakse, on aga juba teine küsimus.

Kahjuks ei uurinud PISA testis keegi seda, kui paljud õpilased olid testini üleüldse jõudnud. Koolist väljalangemine on Eesti koolides aga väga tõsine probleem. Meil on terve hulk lapsi, kelle haridustöö lõppes juba põhikooli ajal ning tundub, et riigi jaoks on need lapsed juba maha kantud.

Viimasest Tallinna Ülikooli uuringust selgub, et iga neljas õpilane on viimase aasta jooksul sattunud vägivalda ohvriks, kusjuures ligi pooled olid ohvriks langenud oma koolis. Hirm ja ebakindlus iseloomustavadki tihti Eesti õpilase kooliskäiku. Õppekava nõuab suuri pingutusi, tööde graafik on ebanormaalselt tihe. Samal ajal varitseb õpilast aga reaalne oht sattuda kellegi rünnaku alla. Ning kui miskit juhtub, ei oska ta kellegi poole pöörduda. Stress aga aina süveneb.

Teadmistes on jõud, selles ei tohiks kahtlust tekkida. Siiski võiksime vahel mõelda, millise hinnaga teadmised meie pähe tulevad? Praegu on suurepärane aeg hakata muutma meie suhtumist haridusse. Oleme kõigile (ennekõike iseendale) tõestanud, et oleme kõige targemad. Kui aga suudaksime nüüd mõneks ajaks suunata oma tähelepanu õnnele, turvalisusele ja heaolule, suudaksime ehk tagada parema tuleviku iseendale.

Ilusaid pühi ja rahulikku uut kooliaastat,
Õpilaste peatoimetaja
Ilmar Kahro

ESCU uudised, +/ ehk “Ärme taha vaja!”

01

KÕIGE LAPSE- JA NOORTESÕBRALIKEM ÜHISKONNATEGELANE 2007 ON ILMAR RAAG

23. novembril toimus Riigikogus noortefoorum “101 last Toompeale”, kus noored valisid kõige lapsesõbralikuma ühiskonnategelase.

101 noort parlamendisaadikut valisid kõige lapsesõbralikumaks ühiskonnategelaseks 2007. aastal filmirežissööri ja stsenaaristi Ilmar Raagi. Noored hindasid Ilmar Raagi panust ühiskonda eelkõige filmiga “Klass”, millega suutis ta tekitada laialdase arutelu. Filmimeister tõstas koolivägivalla probleemi ning pani inimesed mõtlema tänase olukorra muutmisele.

“101 last Toompeale” toimus sel aastal juba 16. korda. Noortefoorum on üritus, kus tõsiste arutelude ja mõttevahetuste käigus selguvad noorte seisukohad, mis Riigikogu istungite saalist hiljem ka laiemal avalikkuseni jõuavad. 101 noorel õnnestub Riigikokku tulla Eesti Õpilasesinduste Liidu ja Lastakaitse Liidu koostöötulemusel.

Alates 1996. aastast on foorumi raames valitud aasta kõige lapsesõbralikum ühiskonnategelane. Selle tiitli on varem pälvinud: Lauri Leesi, Raivo Järvi, Eve Viilup, Lennart Meri, Nelli Kalikova, Maret Maripuu, Jaagup Kreem, Allar Jõks, Toomas Palu, Elle Kull ja Ene Ergma.

02

HEI ÕPILANE – TAOTLE RAHA EESTI ÕPILASESINDUSTE LIIDULT!

Eesti Õpilasesinduste Liidu ja Eesti Üliõpilaskondade Liidu poolt loodud toetusprogrammi eesmärk on rahastada õpilaste poolt elluviidavaid eriuuimelisi ning innovatiivseid tegevusi.

Programm püüab toetada õpilasesinduste ja regionaaltasandil tegutsevate õpilaste katusorganisatsioonide tegevust. Alaeesmärgiks on tutvustada õpilastele rahvusvahelist ISIC õpilaspiletit ja selle võimalusi.

Programmi raames saavad oma ideede elluviimiseks rahalisi vahendeid taotleda kõik Eesti Õpilasesinduste Liidu liikmeskoolide õpilased. Õppeaasta jooksul jaotatakse õpilaste projektikulude katteks 300 000 eesti krooni! Toetuste jagamine toimub kolmes voorus, iga kord jaotatakse välja kuni 100 000 Eesti krooni.

Järgmised taotluste esitamise tähtajad on juba 31.12.2007 ja 15.03.2008!!!

Õpilane, loe lisainfot [HYPERLINK](http://www.escu.ee) “<http://www.escu.ee>” www.escu.ee ja tee oma ideed teoks!!!

03

EESTI ÕPILASESINDUSTE LIIDU PLUS JA MIINUS

PLUS

EÕEL jaotas õpilaste poolt läbiviidavatele projektidele üle 100 000 krooni.

23. novembril valisid 101 last Toompeal kõige lapse- ja noortesõbralikumaks ühiskonnategelaseks Ilmar Raagi.

Ligi 100 õpilast omandas 1.-2. detsembril Tartus Õpilasesindajate Üldkoolitusel uusi teadmisi juhtimisest, meeskonnatööst, projektijuhtimisest ja avalikust esinemisest.

MIINUS

Selle kooliaasta teist Õpilaselehe numbrit tuli kõigil oodata plaanitust kauem, sest rahastajatel on aasta lõpuks taskud tühjad.

Euroopa õpilasesinduste katusorganisatsioon OBESSU plaanib tõsta liikmemaksu, mis suurendaks summat ka EÕELi kuluks.

Õpilaselehe särasilm Triin Tammekänd lahkus reklaami- ja turundusjuhi ametikohalt.

- ja arvamus asju, mida me ei

KUI PALJU ON PIISAVALT PALJU?

Inimloomus on kujunenud välja selle ajel, et koguaeg midagi tahta. Pidevalt on midagi puudu ja kui pole puudu, siis mõeldakse midagi uut, millest oleks. Kõik tahavad midagi. Ja see on hullumeelsus!

Tahetakse materjaalseid asju ja vaimseid, suuri – väikesed, uusi-vanu, häid-halbu. Ükskõik, mida nimetada – keegi juba tahab seda! Kunagi ei olda rahul sellega mis on, ja hoidku jumal selle eest, et keegi loobuks mõnest oma soovist ligimese kasuks! Olgem ausad – meie, inimesed oleme kuradi ahned tüübid! Mõelda vaid, et kui meie endi ahnusest toodetud praht eest ei mädaneks, me upuks varsti asjadesse, mida meil nii kindlasti vaja on kunagi olnud.

Tahtmine on inimloomuse paratamatu osa... nagu ka rumalus. Samas pole tahtmisest, kui tegevusest, iseenesest midagi halba. Maailma perspektiivis vaadatuna on see teinud palju head.... vähekegi halba. Aga head pole ju negatiivse poolta olemas. Kuid kõike tahta on ahnus, ja seda on siiski juba liiga palju.

Näiteks on soovide ajel leiutatud mitmeid elu edasi viivaid masinaid ja muidu teaduslikke elemente... nagu näiteks trantspord ja ravimid, millela oleksime

ammugi juba oma ahnushaigusesse, Siberi katku või muusse säärasesse huvitavasse haigusesse maha surnud.

Juba lapsest saadik tahavad inimesed midagi saada. Süüa, juua, seda viimast arvutit või neid kalleid Armani prille, seda punast sportautot, mis näeb välja nagu kaardipakk. Ja tahetakse veel, ja veel ja veel.... küllalt aga ei tundu saavat kellelgi!

Kuid on meil neid kõiki asju tegelikult vaja? Kas enne, kui midagi tahtma hakata, ei peaks olema kindel, mis on õige ja mis vale ja mida läheb vaja ja ilma milleta saab väga hästi elatud?

Mäletan, kui ma olin 8 aastane, leidsin ajakirjas beebinuku, kes väljutad vedelikku ja sõi-jõi... Ma niiväga tahtsin seda saada, kuigi olin juba väljakasvanud nukude ajas ja üpris asjalikuks nooreks tüdrukuks sirgunud.

Loomulikult ema alguses keelitas, et kas on ikka vaja ja olen ma kindel. Lõpuks sain oma kaua oodatud nukukese... ja arvake või mitte, aga ma mängisin sellega umbes täpselt kaks nädalat. Pärast seda vedeles nukuke kapis mõned kuud. Siiani vist kusagil pappkarpi pakituna keldrimanu toimetatud.

See on hea näide lapsikust ahnusest ja

jonnist. Kuid mida suuremaks ja vanemaks me kasvame, seda kindlamalt usume, et meie tahtmised ja nõudmised on tegelikult soovid ja päris kindlasti on meil õigus ja tuline vajadus neid asju saada!

Võibolla peaksime enne iga „soovi“ käskivaskorras esitamist mõtlema veelkora soovi läbi... Sest tegelikult pole meil ju vaja sadu kalleid ja mõttetuid vidinaid, et olla õnnelikud. Meil on vaja vaid ühte kohta, mida kutsuda „enda omaks“ ja vaja vaid sõnu ja kirge elada unelmaid ning loomulikult ei saa üle ega ümber ka armastuse vajadusest. Me ei vaja asju. Ärme taha asju, mida me ei vaja!

Kirjutas: Kaidi Tahula

Väikestest mõtetest suurte tegudeni – Roheline Kool

Kirjutas: Doris Meigas,
(Vanalinna Hariduskolleegeiumi
12. klass, RoKo eestvedaja)

**KAS SINUL ON KUNAGI OLNUD MINGI
IDEE? SOOV MIDAGI MUUTA JA ISE ÄRA
TEHA? JA OLED ARVANUD, ET POLE
PIISAVALT KOGEMUSI VÕI OSKUSI VÕI
KES-TEAB-MIDA-KÕIKE-MUUD SELLE
TEGEMISEKS? KUI NII, SIIS OLED TÄPSELT
NAGU MINA.**

KESKKOND KUI ÕPPEAINE

Keskkonna-pisiku sain siis, kui elasin kolm aastat Soomes. Seales koolis käsitleti keskkonnaprobleeme pidevalt. Koolis sorteeriti prügi, korraldati keskkonna nädalaid. Isegi tundides pidi sellel teemal kirjutama mitmeid referaate. Ning kuidagi märkamatult jäidki kõik säästliku eluviisi põhimõtted mulle külge. Eestisse tagasi kolides aga üllatusin, et kõik oli endiselt vanamoodi – prügi sorteerimine oli õpilastele võõras ning keskkond üldse selline teema, millest tuli geograafia töödes aeg-ajalt natukene „iba“ ajada. Muidugi ei osanud ma midagi kohe teha,

et sellist mõtteviisi muuta. Seega pusisin kolm aastat tasapisi, omaette edasi, sorteerides kodus prügi ja eelistades loodussõbralikke tooteid. Kuid soov midagi suuremas plaanis muuta põles mu sees edasi.

ROKO SÜND

Muutus tuli aga ühel varakevadisel päeval, kui juhuslikult sattusin SINA programmi üritusele. Kokku oli kogunenud kamp noori, kellel kõigil oli väike soov midagi muuta. Seal tutvusin ka Elisaga, teise „keskkonna-veidrikuga“, kellega koos meil ideed kohe lendama hakkasid. Mina uskusin, et kõige õigem viis noorte raiskavate harjumuste muutmiseks oleks koolides prügi sorteerimine. Elisa aga soovis korraldada lõbusaid keskkonnateemalisi üritusi. Panime need kaks ideed kokku, kutsusime appi minu koolist Kateriine ja Carolina ning Elisa koolist Kristeli ja Julia. Sündiski projekt RoKo ehk Roheline Kool!

Valetaksin, kui ütleksin, et kõik on meil alati lihtne ja lilleline olnud. Pidime otsima materjale, millest paberi kogumise kaste meisterdada, veenma õpetajaid prügi sorteerimise vajaduses, kontrollima õpilaste tegevust, paluma koristajaid kaste tühendada ning otsima auhindu viktoriiniks. Siiski mingi ime läbi on see kõik meil juba poolteist kuud toimunud. Kahes Tallinna koolis on paber kogunenud eraldi kastidesse ning edukalt on toimunud üks keskkonnateemaline viktoriin, milles võistlesid omavahel kõik alg- ja põhikooli klassid. Pärast mitmetele ettevõtetele kirjutamist ning ühte väga väriseval häälel tehtud telefonikõnet õnnestus meil viktoriini auhindadeks saada 100 Jänksi kohukest! Tegelikult, asi vist siiski pole „imes“, vaid tublis meeskonnatöös ning SINA poolt antud nõuannetes ja toetuses. Milleks see kõik?

Alles paar nädalat tagasi korraldasime Kateriine ja Carolinaga viktoriini. Pidi-

me pidevalt mööda koolimaja jooksmas, askeldamas, õpilaste motivatsiooni tõstmas. Üks mu klassiõde küsis meilt: „Kas te saate selle eest mingi hinde? Miks te seda teete?“. Ausalt öeldes ei osanud ma sellel hetkel ise ka endale enam põhjendada, et MIKS ma ennast niimoodi vaevasin. Vastus tuli mulle aga nädal aega hiljem, kui minu juurde tuli üks väikene teise klassi tüdruk. Natukene häbeliku häälega küsis ta mult: „Kas sina oled see, kes teeb seda RoKot?“. Minu jaatava vastuse peale löid ta silmad särava ning ta ütles: „Nii põnev oli see viktoriin! Aga miks see nii lühikest aega kestis?“.

TEE SINA KA!

Nüüd, iga kord, kui töö kuhjub üle pea ning motivatsioon kaduma kipub, mõtlen sellele väikesele tüdrukule. Sest nüüd ma usun, et olen suutnud vähemalt ühte inimest panna keskkonnast mõtlema ning võib-olla ka teisiti käituma. Ja seda suu-

dad saavutada ka sina! Sest kindlasti on ka teisi inimesi, kes soovivad sulle tähtsal teemal midagi korda saata. Tuleb vaid asi käsile võtta ning sellega tegelema hakata!

SINA (Suured Ideed Noorte Algatusel) on noorteprogramm, mis on mõeldud tegusatele keskkooliõpilastele. SINA aitab käivitada projekte, mille eesmärgiks on noorte endi elu või ümbruskonna paremaks muutmine. Novembris toimuvad selle sügise avauitused Tallinnas, Jõhvis ja Viljandis. Uuri lähemalt: [HYPERLINK "http://www.sinanoored.ee"](http://www.sinanoored.ee) www.sinanoored.ee.

Lahe Koolipäev 2

18. OKTOOBRI L TOIMUS PÄRNU KONTSERDIMAJAS NELJANDAT KORDA NOORTEKONFERENTS LAHE KOOLIPÄEV 2007. IGAL KONFERENTSI L ON OMA TEEMA, NII OLI SEL AASTAL ARUTLUSEL "MILLESSE ME USUME?". MÖÖDUNUD AASTATE L ON NIMETUSED OLNUD ERINEVAD- "KUIDAS SAADA TEGIJAKS?", "KUIDAS TARGALT UNISTADA?" JA "KUIDAS TARGALT OTSUSTADA?". PROGRAMMIJUHIKS OLI MÄRT TREIER, KES OMA SUUREPÄRASE TARKUSEGA NII MÖNELGI SUU KINNI VÕI LAHTI PANI.

Kirjutas: Teele Üprus

Mina isiklikult käisin konverentsil esimest korda. Hoolimata sellest tundus see ülimalt vingest üritusest olevat ja juba ootan järgmisel aastal taaskohtumist. Päev algas peale kell 10.00 Märdi tervitusega, enamalt saime hommikusöögi pähe süüa saiakest ja juua teed, kohvi ja mahla. Seejärel said sõnaotsa enda kätte Aivar Mäe (Eesti Kontserdi juht) ja Mihkel Mattisen (muusik), kes pakkusid välja teooria võtta kelleltki ideed, panna sinna midagi juurde ja see enda nime all avaldada. Nii esitas ka Mattisen klaveril popurri kuulsate heliloojate teostest, mida ta oli pisut kohandanud. Samuti mängis ta ette kolm eesti staaride lugu, mis olid läbinud totaalset muutumist ning ainult mõni üksik noot reetis loo tõelise olemuse.

Ennelõunane meediamastik tõi meieni Ingrid Tähismaa ja Priit Hõbemäe,

kellest esimene on Kroonika peatoimetaja ning teine Eesti Ekspressi peatoimetaja. Kuna tegu on üsna vastandlike väljaannetega, siis oli arvamusi huvitav kuulata. Tuli välja, et Tähismaa arvates võib ajakirjanik sõnu väänata, öeldes selle peale: "Jah, ikka juhtub." Hõbemägi arvab aga, et sõnu võib muuta, kuid lause mõtet mitte. Eelmainitud lausetest on ka mõistetav Kroonika peatoimetaja arvamus enda ajakirja kohta: "Tõde ei olegi see kõige olulisem kriteerium." Diskussiooni keskel võtsid aeg-ajalt sõna kaks tütarlast, kes väitlesid ajakirjanduslike teemadel, näiteks ajakirjanduses leiduva tõe üle. Kui publikul oli võimalus küsimusi esitada, siis tundus, nagu ei saaks küsimused ealeski otsa. Nii pidigi Märt Treier ühel hetkel kõikide vastuseta jäänud õpilaste meeli kurvastama ja meediamastiku lõpetama.

Tõde on kusagil vahepeal

Priit Hõbemägi

Tõde ei olegi see kõige olulisem kriteerium

Ingrid Tähismaa

2007

Pärastlõunane aktsioon tõi meieni kõigepealt moelooja Reet Ausi, kes alustas moeshow'ga ja ka lõpetas sellega. Vahepeal tutvustas ta oma kollektsiooni "Re-Use", mis tehtud koostöös Taaskasutuskeskusega, loodud 100% taaskasutatavatest materjalidest ning mille eesmärk on õpetada meid keskkonnasäästlikult elama. Aus tõi välja kõik põhjused, miks tuleks pooldada keskkonnasäästlikku moodi. Kes asjast rohkem huvitatud, võib külastada tema kodulehekülge Internetis, milleks on HYPERLINK <http://www.reetaus.ee> www.reetaus.ee.

Teine külaline pärastlõunasel aktsioonil oli Jaanus Rohumaa, kes on näitleja, lavastaja Linnateatris ning lisaks kõigele ka president T. H. Ilvese kultuurinõunik. Tema sümpatiseeris mulle enim. Juba küsimustele, mis talle enne koverentsi on

esitatud ning seejärel konverentsikogumikku kantud, leidis ta väga omapäraseid vastused. Küsimus: "Millesse te usute?", vastus: "Et ka järgmised 4 miljardit aastat tõuseb igal hommikul päike." Muljetavaldav, kas pole. Asjaolu, et tegu on näiteljaga, andiski vist nii palju juurde. Ta tegi kõike kehakeelega, häälemoonutustega, naljaga, mõeldes sealjuures kõike siiski tõsiselt. Tema põhiteemaks oli idee, mis käskis käia sirge seljaga, sest õhurõõm pole piiratud. Parim mõte, mida Rohumaa meiega jagas oli Siberisse küüditatute kohta, kes siit minnes ei saanud midagi peale oma väärikuse kaasa võtta. "Tagasi tulid need, kes ei kaotanud oma väärikust ning läksid raskustele sirge seljaga vastu," arvas ta.

Õhtusest filosoofiast jäin mina kahjuks ilma. Kuid pisut oskan klassiõe jutu põhjal

siiski rääkida. Esimesena sai sõna religiooniguru Jaan J. Leppik, kes rääkis lähemalt usust. Kahjuks aga ei olevat ta publikule väga atraktiivsena tundunud, põhjuseks ilmselt usu mittepopulaarsus noorte seas. Teisena astus rahva ette Jaan Tätte, kes on elukutselt muusik ja filosoof. Kui temalt küsiti, millesse ta usub, siis vastas ta: "Usun oma salajastesse väljamõeldud abimeestesse." Tätte läks publikule hästi peale ning lõpetuseks lauldi üheskoos tema laul "Ilus hetk".

Ürituse kokkuvõtteks ütlen, et kõik vähegi aktiivsed noored, kes on huvitatud ühest teistsugusest koolipäevast, peaksid edaspidi nendel konverentsidel kindlasti osalema. See toob Sind rutiinist välja, usu!

Kirjutas: Kaidi Tahula

MIS JUHTUB SIIS, KUI PANNA KOKKU 80 NOORT AKTIIVSET INIMEST PAARIKS PÄEVAKS LOODUSKAUNISSE JA LINNAKAUGESSE KOHTA NIMEGA VAREMURRU? NEID AEG-AJALT SOLGUTADES ÜHEST MAJAST TEISSE KOOLITUSTESSE, SEEJÄREL TÜNNI TAHA JA KÕIE OTSE NING TAGATIPUKS VEEL PIMEDASSE KUMMITUSTEST JA KRAAVIDEST VOHAVASSE METSATUKKA MERERANNAL? Juhtub see, et noored jäävad ülimalt rahule. Omandavad öörahu ajal und ning õpivad oma kooli esindust korra võrra paremini juhtima ning ennast esindama ja tundmagi.

Vihmasel ja külmal hommikul, kell 09:20, väljus Pärnu kesklinnast teater Endla eest buss koos käputäie noortega, et sõita vastu tegusamale tulevikule ning lõbusalt tõisele koosviibimisele Varemurusse. Saabumine kämpingusse oli nagu ikka – rasked kotid selga ja majadesse voodikohta ostima, ise alles unedemaal kõikudes. Pärast asjade lahtipakkimist suunduti saali, kus sõnasoov Peeter Tamla juhatas sisse koolituslaagri alguse, jagades rahva nelja gruppi mapi värvuste järgi. Tutvustas reegleid ning inimesi. Ja suunas rahva mõne aja möödudes esimesse töötuppa koolitajate Uku Talmar'i, Karin Öövel'i, Evelin Jürisson'i ja paljude lemmiku Edward Ljulko juurde. Kõik neli töötuba töötasid täies hoos, rääkides motivatsioonist, eesmärkide püstitamisest, jätkusuutlikust olemisest ja õpilasomavalitsuste koosolekute läbiviimisest.

Esimesel koolituspäeval toimusid kolm koolitust, kuhu vahele mahtus kogukas lõunasöök ja sportlikud mängud. Õhtul aga

... ei ole olemas õpetajat, on olemas vaid õppija. Keegi ei saa sulle tarkus juurde panna, kui sa ise ei soovi seda.

Uku Talmar

metsatukas tõrvikute suunas, taskulampide abil seiklusrada, et lahendada mõistatus. Eriliseks tegi koolitused fakt, et igast töötoast sai noor inimene hulgaliselt inspiratsiooni ja julgust tegelemaks takistustega, mis võivad teda tabada kooli õpilasoavalitsuse töös. Pärast lõunasööki, kui esimene koolitus oli kõigil gruppidel läbitud, suunduti tubadesse riideid vahetama. Dressid seljas, koguneti kämpingala keskele, et alustada ürituse sportliku poolega. Mõned saadeti jalgpalli mängima, teised jäid köit vedama ja teatejooksu tünniveeretuse ja postiga keerutamisega tegema. Kui esimesed olid lõpetanud, vahetati grupid välja. Nii said kõik tegeleda kõigega.

KUHU JOOSTA PIMEDUSES? TÕRVIKU POOLE!

Mõne tunni möödudes algasid järgmised kaks koolitustuba, mille lõpp saabus orienteeruvalt 19:30 kuni 20:30 vahel. Pärast rasket päeva söödi ning otsiti välja taskulambid. Samal ajal suundusid korraldus meeskonna liikmed: Sandre Elland, Teele Tõnismann, Silver Koppel, Sten Pedari, Merilin Tõnisoja, Angela Arder ja Karoliine Kask metsavahale, et süüdata tõrvikud. Algas orienteerumismäng! Alguses oli rahvas suhteliselt hirmunud, kes ikka julgeks pimedasse metsa tormata, sõbraks vaid taskulambi pisike tuluks. Kuid pärast oma orienteerumismeeskonnaga tutvumist saavutati julgus ja hea tuju ning joosti metsavahel nahad märjaks ja tujud väga lõbusaks.

Finišisse jõudes koguneti taaskord saali, söödi pidusaia ja

meenutati läbielatud seiklusi. Seejärel suundus iga noor oma tuppa, et magada tegusat päeva välja.

LÕPPHEA, KÕIK HEA!

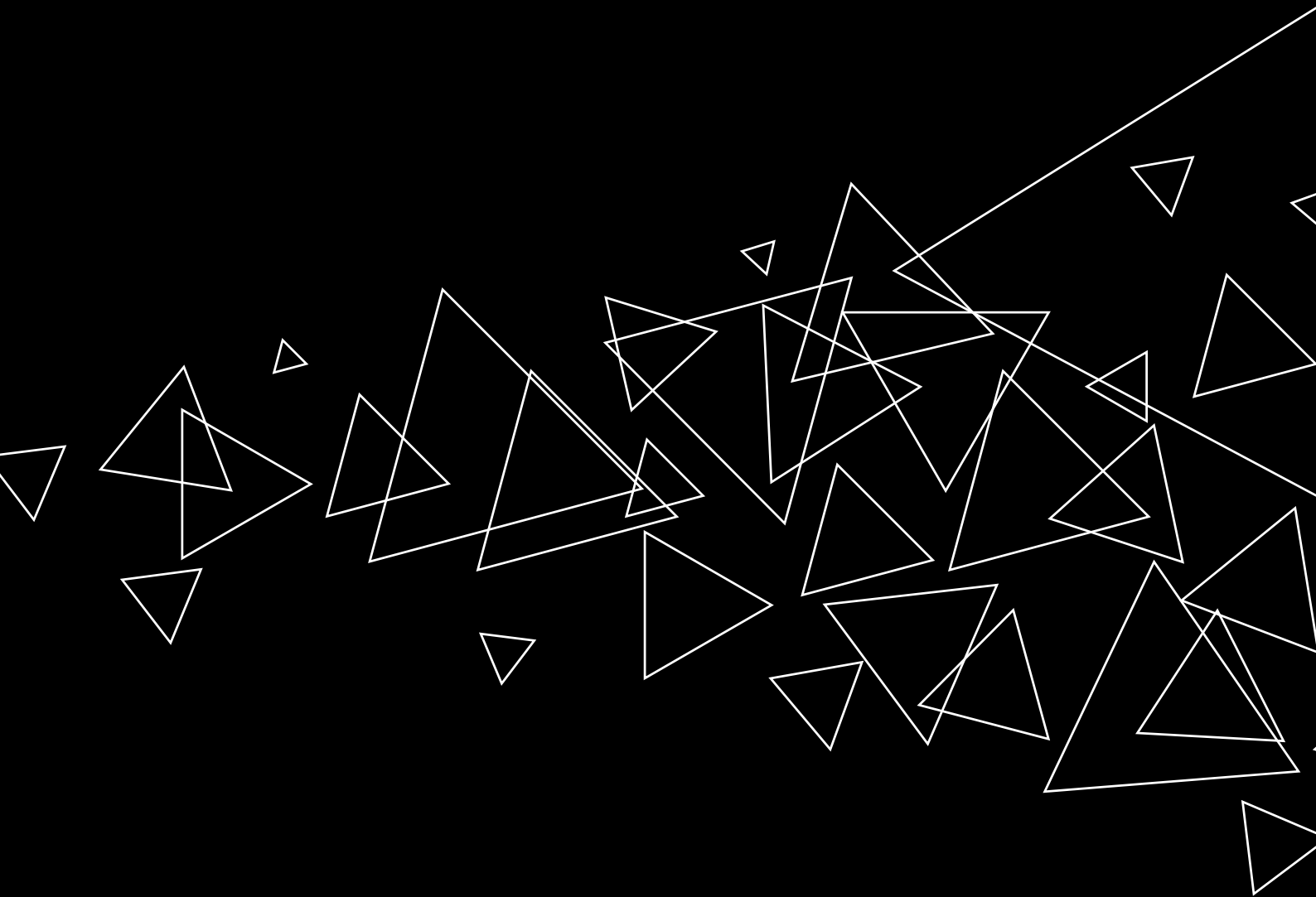
Teise, ühtlasi ka viimase päeva alguses toimetati ära veel viimane koolitus ning suunduti saali autasustamisele.

Üritusel ebameeldivaid sündmusi polnud, kõik laabus suurepäraselt. Ka koolituspaiga väljaüritanud omanik oli väga rahul kohaletulnud noortega, öeldes, et nüüd arvab ta 15 kuni 19 aastastest noortest hoopis paremini. Korraldajateni kaebusi peale ühe ei jõudnud. Ning seegi kaebus oli pigem naljakas, kui tõsine; nimelt oli otsustanud üks evatütar kõpsutada öörahu ajal koridoris kotsakingades ja paljudele näis nagu kepsleks neidis nende ajudel, kui ukse taga. Kuid seegi olukord lahendati rahumeelselt ja neidis loobus oma kotsadest vähe pehmemate taldade kasuks.

Üritus oli ülimalt eeskujulikult korraldatud ja selles olid süüdi peakorraldajad Sandre Elland ja Merilin Tõnisoja. Ning neist kahest võiksid eeskujuga võtta niimõnigi organisatsioon.

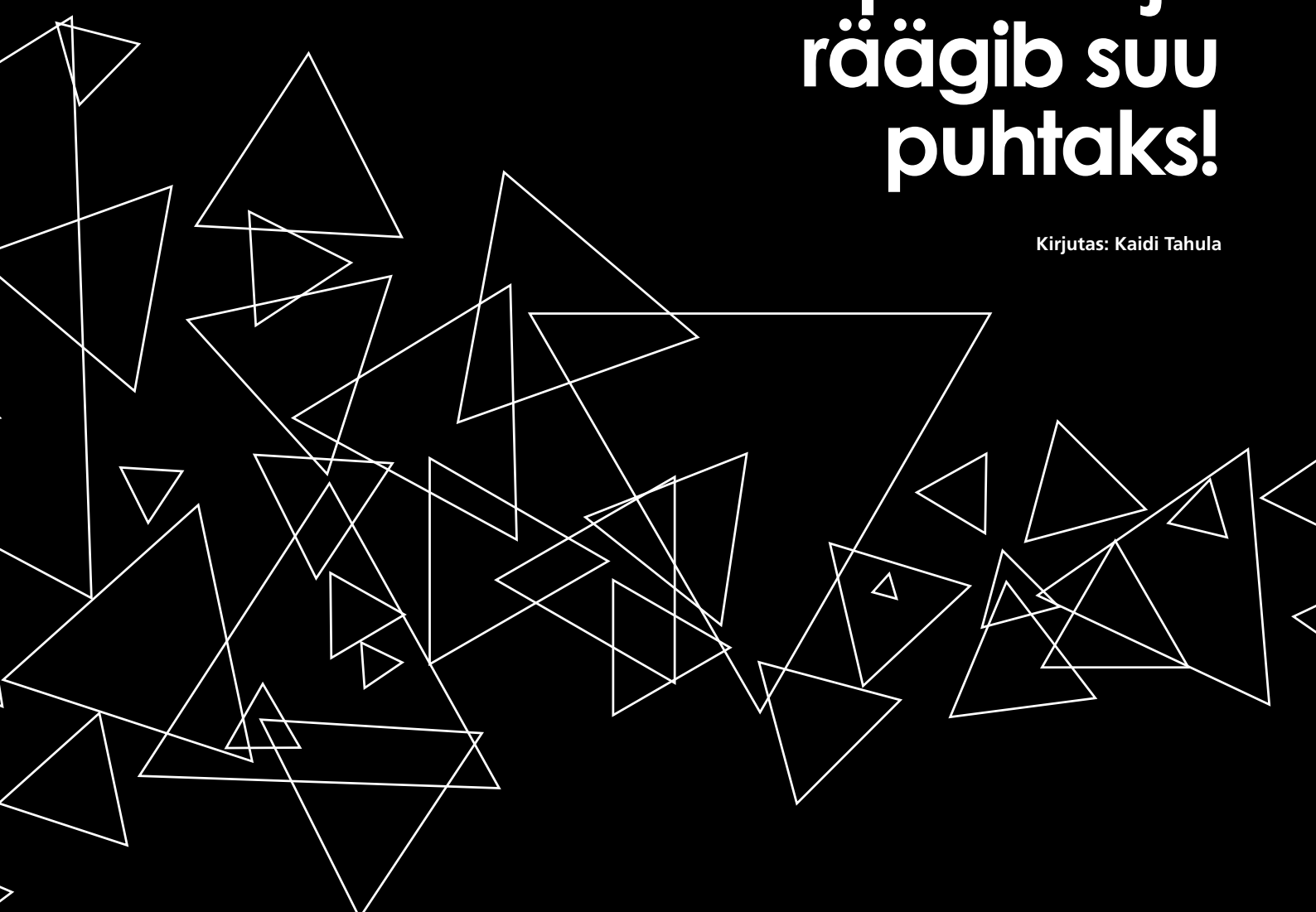
Korraldaja Sandre Elland märkis, et tema jäi üritusega ülimalt rahule, kuigi ajakava oleks võinud olla temasõnol natuke paremini koostatud kuna muudatuste sisseseadmine on ju teadagi tülikas ja keeruline.

Merilin Tõnisoja see eest arvas, et kogu üritus sujus üllatavalt hästi ja pidas selles süüdlaseks algaja õne.

Soome koolimõrvade niiõelda pooldaja räägib suu puhtaks!

Kirjutas: Kaidi Tahula

“...laused ja mõtted
olid lihtsalt kontekstist
välja võetud.
Neist tehti valed
järelused.”

1. KÜSIN ILMA KEERUTAMATA OTSE, KAS SA PEAKSID ENNAST POTENSIAALSEKS VERESAUNA KORDAJAKS?

Ma pean paljusid inimesi potentsiaalseteks veresauna kordajateks Väga paljudes on potentsiaali tappa. See, kas ma peaksin ennast mõrvariks, oleneks mu meeleolust. See on sarnane küsimus, kas mõni

inimene peaks ennast targaks.

Kui ta on millegi targaga hakkama saanud, siis ta arvatavasti peaks ennast targaks. Kui ta on ämbrisse astunud, siis ta arvatavasti ei peaks.

2. KAS SULLE TULI ÜLLATUSENA, ET SIND ÜLEKUULAMISELE VIIDI? MIKS?

Mind ei viidud ülekuulamisele, tegu oli lihtsalt vestlusega. Ma ei olnud midagi sellist teinud, mille tõttu oleks mind pidanud ülekuulamisele viima. See, et

politsei vestelda tahtis, ei tulnud erilise üllatusena. Pärast Postimehes ilmunud artiklit oli suht raske mind üllatada.

3. MIDA SA ARVAD SINUST KIRJUTATUD ARTIKLITEST?

Ma ei ole läbi lugenud. Lugesin esialgset Postimehes ja järgmisel päeval SL Õhtulehes ilmunud artikleid. Ma arvan, et Postimehe artikkel oli täielik ajakirjaniku fantaasia. Seal olid mu laused ja mõtted lihtsalt kontekstist välja võetud ja nendest olid valed järeldused tehtud.

Lihtne näide on näiteks see, et seal oli pilt mõnedest kommuunidest, millega ma Orkutis olin ühinenud. Esime-

ne oli "Satanism", nüüd kui me vaatame kommuuni nimega "Satanism" kirjeldust, siis näeme, et selle kommuuniga võivad ühineda ka inimesed, kes vihkavad satanismi. Minu meelest on satanism praktiliselt samasugune nagu kristlus, seal öeldakse inimestele ette, millised nad peavad olema ja mida nad peavad tegema, kuidas mõtleva.

Ma ei ole eriti palju Saatanliku Piiblit lugenud, kuid

seal on sellised mõtted nagu "Satanist on tugev ja ei usu millessegi peale iseenda". Äkki ma tahan uskuda armastusse või hoolimisse? Kui ma olen satanist, siis ma ilmselt ju ei tohi seda teha. Ma ei taha siinkohal satanismi maha teha, sest ma ei ole sellega nii palju tuttav, kuid see, et austatud ajakirjanik pidas vajalikuks Postimehes selle kommuni esikohale panna, ilma minult üldse küsimatagi, miks ma

sellega ühinenud olen, näitab, et mõni ajakirjanik on endale vist vale töökoha leidnud.

Lugesin veel tegelikult Postimehe kodulehelt ühte sama ajakirjaniku järgnevat artiklit, kus ta kirjutas, et minusse halva suhtumise kujundamine ei olnud üldse tema eelneva artikli mõte. Lisaks oli paljudes kohtades mainitud, et minu isikut ei avalikustata. No kuulge, kui Postimehes on suurelt kiri "Jee7'e blog" ja isegi minu

4. KAS SA OLED SEoses SELLE VAHEJUHTUMIGA KELLESKI/MILLESKI PETTUNUD? KELLES? MILLES?

Kui üldse milleski pettunud, siis meedias, ent mitte ka üle-määra. Minu jaoks ei ole mingi üllatus, et meedia kajastab asju nii nagu nad tegelikult ei ole. Kuid see oli küll üllatus, et täiesti suvalise inimese blogist võetakse lauseid ja mõtteid kontekstist välja ning muudetakse vastavalt ajakirjanike

enda taatele ning seejärel määratakse tagasi selle algupärase kirjutaja peale.

Pigem on minu arvamus teistest tõusnud, koolikaaslaste suhtuvad täiesti normaalselt, sest nad on ka ikkagi mõtlemisvõimega inimesed ja teavad meediat mitte pimesi uskuda.

5. KAS SU PERE/SÕPRADE/TUTTAVATE SUHTUMINE ON SINUSSE SEoses SELLE VAHEJUHTUMIGA MUUTUNUD?

Mitte eriliselt. Igasugused sugulased tahavad abi anda ja kurdavad, et nad ei osanud õigel aja reageerida. Minu meelest selline asi on kurb, et perekonnaliikmed arvavad, nagu midagi oleks valesti ja see on nende süü.

Minu meelest on kõik täiesti normaalne, selliseid asju ikka juhtub. Väga masendav on teiste inimeste arvamine, nagu ma ei suudaks ise millegagi toime tulla ja selle tõttu on neil vaja abi anda.

Veidi üllatav on olnud, et on ilmunud üks osa inimesi, kes usuvad minusse ja räägi-

vad, et ma olen õigel teel - see on väga positiivne.

Tuttavate suhtumine ei ole eriti muutunud. Nad teavad mind ja saavad mu mõttekäigust enamasti aru. Eriti selle teema kohta tutvavad ei küsi, ega ürita mingit arvamust peale suruda. Mõnikord küll küsitakse, et mida politseis räägiti või kas see on ikka mina, kellest kirjutatakse, kuid sellega tavaliselt asi piirdub.

Igasugused muud inimesed käivad kaarega mööda, kuid seda on nad juba 12 aastat teinud nii et ei mingit muutust selles osas.

näopilt, siis kuidas see on minu isiku varjamine? Mind tunnevad väga paljud inimesed just jee7'e nime all ja nad teavad ka, kes ma tegelikult olen. Ja selle näopildi (olguigi, et see on osaliselt varjatud) järgi tunnevad mind ka need inimesed ära, kes mind näinud on. Mul oli Orkutis näiteks ka pilt ziletiteradega küünlast ja suitsudest, kus mind peal ei olnud, ent ajakirjanik soovis ilmselgelt just mind näidata.

Sealsamas artiklis on veel kirjutatud, et minu blog on maha võetud ja pildid Orkutist eemaldatud. See on täielik faktiviga, minu blog on täiesti olemas, lihtsalt ma sulgesin esilehe mõneks ajaks, et asjad maha rahuneksid ja ma saaksin enda vastust sellele meediamullile veidi aega mõelda. Orkutist ei ole samuti ühtegi pilti kustutatud, kõik on seal täiesti olemas, kuid määrasin nendele ligipääsu ainult

sõprade ja sõprade-sõprade jaoks. Minu arvamus on, et see ajakirjanik ei tohiks internetialaseid artikleid mingil juhul enam kirjutada, see kahjustab lihtsalt Postimehe mainet.

SL Õhtulehes jällegi oli parem artikkel, sest seal oli küsitletud inimest, kes mind paremini tunneb. Samas mind huvitab, kas Orkutist ja rate.ee-st on tõesti lubatud niimoodi ilma autori nõusolekuta pilte võtta. Olguigi, et see on

avalik domeen, minu meelest on vale teiste inimeste piltide võtmine, töötlemine ja massimeedia kaudu levitamine ilma autori nõusolekuta.

Kokkuvõtteks, mis ma ikka arvan. Eks see ole üks meediamull, minu käest ei ole keegi pressist mu mõtteid teada tahtnud ja selle tõttu on ajalehtedes ainult ajakirjanike endi väljamõeldised.

Martinson* Austro

TERE TAAS KÄNGURUDEMAALT! JÄRGNEVALT PÜÜAN TEILE NATUKENE TÄPSEMALT KIRJELDADA SEDA, MILLEGA SIIN KOKKU OLEN PUUTUNUD, MÄRKSÕNADE KAUDU.

AUSTRALLASED

on enamasti kõik Euroopa juurtega ning seetõttu esmapilgul ei erinegi eriti eurooplastest kuigivõrd. Välja arvatud ehk sellepöolest, et nad on üldjuhul väga lahked ja heatahtlikud inimesed. Kui suuremates linnades (eriti Sydneys) võib märgata väga liberaalset suhtumist kõigisse ja kõigesse, siis mida väiksemasse kohta lähed, seda rohkem võid veenduda selles, et aussie'd võivad olla ka ülimalt konservatiivsed.

Austraalia on küll maailma mandritest kõige väiksem, kuid pindala on sellegipoolest tohutu. Kui valged inimesed siia esmakordselt tulid, siis tunnistasid nad maa elamiskõlbmatuks. Ometi on siinsed põlisasukad ehk aborigeenid elanud siin aegade algusest peale. Aborigeenid elavad tänapäeval peamiselt ainult oma kogukondades, peamiselt Põhja Territooriumil, kuid ka mujal (nt Tasmaanias). Nende populatsioon on kahanenud ligi 400000-ni. Kuigi austraallaste seas leidub nii rassistlikke kui ka tolerantseid inimesi, siis üldiselt keskmist austraallast aborigeenid eriti ei huvita ega häiri ka. Seda enam, et meediasse jõuavad aborigeenide kohta ikka need halvad sõnumid (nt meeletu alkoholilembus, mässud jne). Kokkuvõtteks on 21 miljonilise populatsiooniga rahvas eestlastele päris sobiv, et nende hulgast leida uusi sõpru või koguni eluarmastus

AUSTRALIA INGLISE KEEL

on grammatika poolest kindlasti rohkem sarnane Briti inglise keelele, kui Ameerika omale, seda just tänu faktile, et Austraalia oli aastakümneid Suurbritannia koloonia, kuid kuna maa ise asub piisavalt kaugel mõlemast riigist, siis kohtab Austraalia inglise keeles ilminguid mõlemast keelest. Kõige huvitavam on minu jaoks aga Aussie släng. Jägnevalt mõned näited: pärastlõuna (afternoon) – arvo; grill (barbecue) – barbie või BBQ; hommikusöök (breakfast) – brekkie; Brisbane (Queenslandi osariigi pealinn) – Brisvegas, Brizzie; Bring Your Own system (väga laialtlevinud süsteem restoranides, kellel puudub alkoholimüügi litsents) – BYO; jõulud (christmas) – chrissee; haiguslehele jääma, kui sa ise oled täiesti terve (take the day off sick from work when you're perfectly healthy) – chuck a sickie; kilomeeter – klikc; unattractive woman – dog; Tere (hello) – G'day!; a lot – heaps; a person from Queensland – bana bender; no problem – no worries!, no drama!; mosquito – mozzie; Australia – Oz; parents – oldies; kangaroo – roo; a good looking person (of either sex) – spunk; sunglasses – sunnies; beer – piss; a person from New Zealand – kiwi etc.

Kohanime tüübid jagunevad kaheks – ühed on tüüpilised inglispärase kohanimed (tihtipeale täpselt samad, mis mujalgi inglise keelt kõnelevates maades, näiteks Liverpool, Waterloo, Vancouver jne), teised on jällegi aborigeenikeelsed (nt Wollongong, Woolloomooloo, Bondi, Geelong jne) ja need vahelduvad läbisegi, kuigi ülekaal kuulub ilmselgelt inglispärasele kohanimedele. Täpselt niisamuti kui on Austraalias veel tänapäevalgi säilinud palju muud inglispärast – vasakpoolne liiklus, sama kuninganna jm. Kuid Austraalia üritab järk-järgult muutuda järjest omanäolisemaks ja mitte Ühendkuningriigist sõltuvaks.

Australias (teine osa)

PEOKULTUUR

on siin üpris talutav. Kes siia ikka suurlinna elu nautima tahab tulla, siis on kõige õigem koht Sydney, äärmisel juhul ka Melbourne. Väiksematesse kohtadesse pikemalt peatuma jäädes peate pettuma (ma räägin siin muidugi tõelistest peoloomadest, kes ei rahuldu samades pubides ja klubides käimisega), sest õhtul võib üsna pea igavaks minna. Klubisid ja pubisid (tihti peale nimetatud hotellideks) Sydneys jagub. Samas ei ole siin neid ka nii ülemäära palju. Kõige suurema valiku meelelahutuskohhti leiab Sydney kesklinnast ning sellega piirnevatest suburbidest (Oxford street Darlinghurstis, Kings Cross jne). Eraldi väärib välja toomist muidugi Kings Cross, kust leiab igal sammul pea kõike – nii prostituute, rohkelt striptiisiklubisid, igasuguseid muid urkaid kui ka normaalseid kohti ja muidugi lademetes „huvitavaid“ inimesi. Aga alati võib valida ka näiteks mõnusa pärastlõuna/õhtu veetmise mõnes Sydney imeilus rannas, kust ka pekohad ei puudu (kõige suurema valikuga ilmselt Bondi ja Manly rand). Sydney on väga liberaalne-tolerantne linn. Siin võid sa olla ühe käega või transseksuaal – ikka saad siin õnnelikult eksisteerida. Aga tegelikult ei peagi kogu aeg klubisse minema ja ennast täis jooma – austraallastel on nimelt väga laialt levinud komme pidada grilliõhtuid. Barbecue on siin väga väga levinud ning ma ütleks, et austraallased eelistavadki pigem mõnuses seltskonnas grilliõhtuid mõnusa Austraalia veiniga läbutsemisele kesklinnas, mis on pigem turistide pärusmaa.

SÖÖGI- JA JOOGIVALIK

on siin üpris mitmekesine ja see on ainult positiivne. Alustades muidugi kanguruliha, mis siin üpris tavaline on, kuid sea- ja kanaliha on siingi ikkagi pisut rohkem levinud kui kanguruliha. Kuna ookean pakub palju suuremat valikut mereande, siis seafood on siin laialt levinud ja oioioi kui hea. Positiivse asjana tooksin välja ka erinevate köökide rohkuse – kuna siin on esindatud väga palju rahvusi ja sugugi mitte väikese populatsiooniga, siis kohtab pea igal poole hiina, india, tai, jaapani, itaalia jne söögikohti, mis annab suurema võimaluse valida. Kui Eestis pead nt Jaapani köögi hõrgutiste maitsmiseks minema uhkesse Jaapani restorani, siis sushibaarid on siin nii tavalised nähtused, et neid on lausa igas kaubanduskeskuses, tihti ka mitu erinevat.

Minu isikliku maitse kohaselt ei ole Austraalia õlu küll midagi erilist (Eesti ja Euroopa omad teevad silmad ette), kuid Austraalia veinide kohta ei saa küll midagi halba öelda (muidugi sõltub veinist).

Nii palju siis praeguseks. Endiselt on palju asju, mis on rääkimata ja siin kirjeldatu oli rohkem suurlinna elu kirjeldus, näiteks mööda läänerannikut või kusagil teises piirkonnas seigeldes on võimalik näha hoopis teistsugust Austraaliat, sest uskuge mind – sellel maal on lihtsalt lugematul arvul eri nägusid.

Kirjutas: Martti Martinson

** Martti Martinson on endine Eesti Õpilasindustri Liidu esimees. Tema seisukohad ja vaated ei pruugi ühtida Õpilaslehe toimetuse omadega.*

Kust võetakse,
et hommik on
õhtust targem?

Kas oetamatu oetamine
ei muuda seda
oetuspäraseks?

Mida näevad
teadvuse kaotanud
vaikesed linnukesed?

Miks lambad
vihma käes
kokku ei
tamba?

Kui politsei
anneteerib miimi,
kas talle öeldakse,
et tal on õigus
vaikida?

Kas kilbi kaotanud
kilpkonn on
alasti või
kodutu?

Kas purjus kruvi
vitleb koju tulles
"Olen pisut väntis."?

Kuidas sildid
"Murul käimine
keelatud" maasse
pannakse?

Kui oliiviõli saadakse
oliive purustades,
siis kuidas tehakse
beebiõli?

Miks valesti valitud
telefoninumbriid kunagi
kinni pole?

Miks liiklejatele
"ettevaatust lapsed!"
on alati neegrid?

alkohol abi- kaasaks?

JUBA ANTIIKAJAST ON PÄRIT ESIMESED KIRJELDUSED ALKOHOLISMI JA JOOMAHULLUSE KOHTA. ALKOHOL AGA POLE KUNAGI ARENDATUD SÄÄRASEL EESMÄRGIL. ALGSELT OLII SEE MEDITSIIINIS KASUTATAV VAHEND, ET HOIDA HAAVU PUHTANA NING IMMUUNSÜSTEEMI KORRAS.

Tänapäevaks on aga kõik trastiliselt uue suuna võtnud. Alkoholist on tehtud läbi reklaami ihaldus- ja müügiobjekt ning ilusad pildikesed ja värvid tunduvad paljudele lahendad, isegi alateaduslikult.

Alkoholi reklaamitakse, kuid ei mõelda kunagi selle peale, mida see noore ja areneva inimesega teha võib.

Samas ei saa päris täpselt rääkida alkoholismist, kui mõeldakse faktorist. See on eelkõige haigus, millele pole veel helgemad pead ravi suutnud leida. Igal aastal tapab alkoholism Eestis sadu inimesi ja sellest on kujunemas juba hüppelaud epiteemiasse.

Meie ümber elab palju häid inimesi, keda me armastame. Ning vahel on raske mõista, kui keegi neist teeb ebaratsionaalse otsuse ja langeb joomarluse küüsi. Samas pole alkoholik kunagi üksi süüdi. Ma loeks teda pigem sotsiaalse ühiskonna ohvriks. Ebapiisav toetus ja armastuse tundmise puudus viivad tavaliselt esimese pudeli ja sellest saadus uue seltskonna tunnustuse juurde.

Järgneva loo jutustas mulle Toomas oma kunagisest lähedasest sõbrast.

SÕBRA TOOMASE (20 A.) PIHTIMUS

1. MILLINE TA OLII ENNE, KUI ALKOHOLI KURITARVITAMA HAKKAS?

Ta oli väga sõbralik, viisakas, tagasihoidlik, nutikas ning veidi vaikse võitu.

2. KUIDAS SEE ALGAS (ALKOHOLI TARVITAMINE)?

Tõenäoliselt juhtus see tutvusringkonna vahetumisega. Kõik teised tarvitasid alkoholi suurtes kogustes ja tasapisi muutusid ka tema tarbimisharjumised vastavaks. Sealte edasi vahetused tutvusringkonnad väga kiiresti. Tihtipeale oli alkohol ainsaks asjaks mis inimestel ühist oli.

3 KAS SUL ON AIMU, MIKS TA SELLISELE TEELE SATTUS?

Selle kohta nüüd ilmselt kindlat teooriat välja tuua ei saa... aga ilmselt oli see kuidagi seotud faktiga, et järsku oli ta niiõelda "inimeste sekka vastu võetud" ja tema staatus oli justkui tõusnud. Kõik need positiivsed asjad hakkasid seonduma tema jaoks üpris kiiresti alkoholiga. Sinna juurde veel teismelise eneseotsingud, murtud südamed ja arvatavasti olid tal ka perekonna probleemid.

4. KAS TA MUUTUS KUIDAGI? KUIDAS?

Nii irooniline, kui see ka ei oleks, siis ta muutus avatumaks, rõõmsameelsemaks ja

kui nii võib öelda - paremaks suhtlejaks. Ent seevastu esinesid tugevad mõõnaperioodid, kus kõik tundus talle lootusetu ja mõttetu. See ei sõltunud isegi niivõrd sellest, kas ta oli parasjagu jooles või mitte. Ebastabiilsus võis tabada nii kainenel päevadel kui ka purjakil olles..

5. KUIDAS OLII TEMA LÄBISAAMINE ENDISTE SÕPRADE JA TUTTAVATEGA?

Mõnede inimestega säilis kontakt, võibolla isegi paranes, ülejäänute suhtes muutus kuidagi üleolevaks ja ebameeldivaks.

7. KAS TA PROOVIS ALKOHOLI MÕJU ALLA NARKOOTIKUME?

Minu teada isegi mitmeid erinevaid ning suhteliselt suurtes kogustes. Kahjuks ka väga tihti.

8. KAS TEMAGA JUHTUS MIDAGI KAHETSUSVÄÄRSEST ALKOHOLI MÕJU ALLA (NAGU: ÕNNETUSED VÕI SEADUSERIKKUMISED)?

Neid lugusid on palju ja üpriski kirevaid. Nii õnnetusi, kui ka seaduserikkumisi tuli ette (mitte küll tõsiseid). Juhtus ka muidu halekoomilisi juhtumisi. Üks traagilisemaid juhtumisi oli tema enesetapukatse. Muidugi saatis ta korda veel pisivarguseid, avalikukorra rikkumisi ning

paar korda on ka kaineris aega veetnud.

9. MIS TEMAST NÜÜDSEKS SAANUD ON?

Ta on kolinud teise riiki ja loonud perekonna ning joomise maha jätnud psühholoogide, alternatiivmeditsiini ja perekonna abil. Vähemalt praegu tundub, et ta on õnnelikult kõige hullemast mülkast välja rabelenud. Loomulikult on ta distantseerinud ennast kõigest sellest, mis tema jaoks eelmise eluga seotud oli.

FAKTID ALKOHOLISMI KOHTA:

Alkoholisõltuvust ehk alkoholismi jaotatakse kolmeks staadiumiks. Neid iseloomustavad järgmised tunnused:

Esimene staadium - okserefleksi kustumine (märk organismi kaitsejõudude töö häirimisest), süvenev võimetus piirduda väikese alkoholikogusega; joomiseks õigustuste otsimine; kriitika puudumine oma seisundi suhtes.

Teine staadium - taluvuse tunduv tõus, võõrutussündroomi tekkimine ja süvenemine, mis on signaaliks kehalise sõltuvuse tekke kohta, mitmepäevased joomasööstud, mälulüngad, oma seisundi mõistmine, kuid suutmatus joomist lõpetada.

Kolmas staadium - taluvuse alanemine, organismi kurnatus, kehalised haigused, kontrolli täielik kadumine joodava hulga ja oma käitumise suhtes.

Alkoholismi arenemise kiirus ja raskus on seotud vanuse ja varjatud kalduvusega. Alkoholismi lõppstaadiumis võib välja areneda eriline mäluhäire koos nõdrameelsusega, mida iseloomustab võimetus äsja toimunud sündmusi meelde jätta. esile kutsuda tugeva joobe.

ALKOHOLI MÕJU LAPSE ORGANISMILE

Liialdamata võib öelda, et kõige suurema kuriteo sooritavad need vanemad, kes ulatavad oma lapsele tema elu esimese pitsitäre alkoholset jooki.

Võrreldes täiskasvanuga, on lapse organism hoopis tundlikum alkoholi kahjuliku mõju suhtes. Väike laps võib surra 60-70 g korruga joodud viinast, samal ajal on täiskasvanud inimest surmav annus 1-1,5 liitrit. Täiskasvanud tugeva mehe "norm" - 100-150 g viina, on surmav 6-8 aastasele lapsele. Isegi ühekordne, suhteliselt väikese alkoholiannuse joomine, võib lapsel

MUUSIKA ÕN KÕIGE ÕHTUM VIIS KAIFIKS

KARIT SEPP ON NOOR, KUID VÄGA ANDEKAS LAULJA PÄRNUST, KES ÕPIB SEALSES ÜLEJÕE GÜMNAASIUMIS. TEDA KUULATES TÕUSEVAD KÕIK IHUKARVAD KEHAL PÜSTI, JÄÄDES TEDA KUULAMA. TULEVIKUS ON TA KINDLASTI STAAR, SEEGA TEEME EELTÖÖ ÄRA JA TUTVUME TEMAGA JUBA PRAEGU!

Kirjutas: Teele Üprus

MIDA TÄHENDAB SINU JAOKS LAULMINE?

Ma ei oskaks selleta elada. See on üks osa minu elust, minu parim harjumus. Laval tunnetan mingit elavat jõudu. See on võime panna inimesed naeratama või nutma, haigutama või ahhetama. See on selline uskumatult hea tunne, mida ei saa sõnadesse panna. Ja nagu on öelnud Jimi Hendrix: „Muusika on kõige ohutum viis kaifiks.“

KUI VANALT HAKKASID LAULMA?

On väidetud, et hakkasin viisi pidama enne kui rääkima. Kahe aastaselt olin juba laval.

MIS VÕI KES SIND SELLENI VIIS?

Minu ema oli ka minu esimene õpetaja. Tema juhatas mind õigele teele.

MEENUTUS ESIMESEST LAVAKOGEMUSEST.

Esimene laulukonkurss toimus 1991. aastal (Karit on sündinud 1989. a) Pärnu „Endla“ teatris, kus saavutasin teise koha. Sel hetkel kuulutati mind ka Pärnu noorimaks laululapseks. Kuna olin nii noor, siis tuli lavale kaasa ka minu ema, kartes, et järsku hakkab nutma või jooksen minema. Aga kõik läks kenasti - juba siis meeldis mulle suurel laval esineda. Mäletan vaid oma rohelist sitskleiti, tangilokke ja seda, et mikrofoni tundus väga-väga suur.

ON SU PERES VÕI SUGUVÕSAS VEEL NII HEA LAULUANDEGA LIIKMEID?

Perekonnas peavad kõik hästi viisi, aga otseselt laulmisega ei tegele keegi peale minu.

KES SU JUHENDAJA ON VÕI HARJUTAD ISE?

Praegu on minu juhendajaks Anne Uusna, kuid kui lõpetan kooli, siis vaatan mis edasi saab. Aga laulmist ma ei jäta!

OLED KA MÕNES KOOSSEISUS?

Jah. Tegutsen Pärnu vokaalansambliis Greip. Liimeid on seitse - neli poissi, kolm tüdrukut. Esitame erinevaid laulustiile popmuusikast klassikani. Oleme siiani koos olnud pea kaks aastat ja selle aja jooksul päris palju korda saatnud. Laulame nii konkursidel, erinevatel festivalidel, suurüritustel, samuti ka sünnipäevadel, koosviibimistel, pulmades jne. Pikemad reisirid on viinud laulma Šiauliai aastapäevafestivalile Leetu ning koos Ülejõe gümnaasiumi segakooriga Saksamaale Bielefeldi. Suurimateks saavutusteks võib lugeda konkursi Kevadümin Grand Prix ning Alo Mattiseni muusikapäevadel esimest kohta segaansambliite nimekirjas.

TE TÄHISTASITE GREIBIGA TALVEL ESIMEST SÜNNIPÄEVA. KAS SEL AASTAL TÖOTAB MIDAGI SARNAST OODATA?

Oojaa, kõik on juba paigas. 19. detsembril kell 19.00 olete kõik oodatud Pärnu Kontserdimaja suurde saali. Töotab tulla veelgi säravam, huvitavam ja parem kontsert, kui seda oli eelmise aasta. Repertuaari on kogunenud palju uusi laule ning loodame et kuulajaid on sel aastal veelgi rohkem.

KEVADEL OSALESID KAARI SILLAMAA ETENDUSES „SILVER ÜKSSILM JA PUUJALG MAALI“. KUIDAS SINNA SAID, MIS ROLL SUL KANDA OLII JA KUIDAS ARVAD END SELLEGA HAKKAMA SAANUD OLEVAT?

Kevadel võtsin tõesti osa „Silver Ükssilma ja Puujala Maali“ muusikalist, millega tuuritasime erinevates linnades. Mängisin Seebimulli-Sillet, kes armastas puhtust ja korda. Pärast etendusi avastasin endas uue külje - nimelt mulle meeldib ka näidelda. Olen otsustanud, et peale 12-ndat klassi üritan kindlasti sisse saada teatri-muusika lavakunstikooli.

OSALESID KA SUPERSTAARI OTSINGUIL,**RÄÄGI KUIDAS SUL SEAL LÄKS JA MIS MULJEID NING KOGEMUSI SAID?**

Superstaari saates osalemine andis mulle väga palju lavalist enesekindlust, uusi kogemusi ja tutvusi. Mul ei olnud midagi kaotada, pigem võita. Kuigi oleksin soovunud saada edasi ka 40 laulja hulgast, ei jäänud midagi katki. Pigem vastupidi - see inspireeris mind aina edasi liikuma.

VIIMANE SUUR SAAVUTUS ON KINDLASTI KAKS TAKTI ETTE LAULUVÕISTLUS. RÄÄGI, KUIDAS SUL LÄKS!

Eelvoorudes valiti 500-st välja 40 lauljat, kes pääsesid televoorudesse. Üks õnnelikudest olin ka mina. Tase oli väga kõrge, kõik andsid endast parima. Aga 40 hulka jäin siingi konkursil. Kõigil oma maitse, ka žüriil.

KÄISID KUNAGI LAULUKARUSSELLIL, MIS MULJEID SEALT SAID?

2004. aastal oli minu tõusulaine. Sel aastal võitsin konkursil Sügisulgu esimese koha, kust pääsesin edasi saatesse „Laulukarusell“. Meile korraldati tore laager Rakveres ja nädala pärast toimusid salvestused ETV studios. Esitasin lugu „Värvilised unistused“. Järgmine Sügisulu konkurss toimub juba 9. novembril kell 11.00 Pärnu Kontserdimaja kammersaalis. Lõppvoorudes esinen ka reedel, 23. novembril, kell 18.00 Pärnu Kontserdimaja suure saalis.

OLED KA MUIDU AKTIIVNE, OLEN MÄRGANUD SIND MOELAVADEL. KUIDAS SAATUS SIND SELLENI VIIS?

Püüan osa võtta igasugustest erinevatest üritustest, mis vähegi võimalik. Mulle meeldib, kui ma pidevalt liikuvuses olen ja erinevaid pakkumisi tuleb. Laval saan end välja elada.

Ühe tantsukooli lugu

REVALIA KLUBI EKSIISTENTS SAI ALGUSE AASTAL 1971, OLLES ÜHTLASI KA ESIMENE TANTSURING NÕUKOGUDE LIIDUS. TEILE ON KINDLASTI TUTTAV KARM NING KINDLAKÄELINE KOHTUNIK NIMEGA MERLE KLANDORF SAATEST "TANTSUD TÄHETEDEGA". JUST TEMA ON AGA PRAEGU TANTSUKLUBI REVALIA JUHATAJA.

Merle tantsukirg aga hakkas hoopis iluvõimlemisest, kuna ta ema oli selle spordialaga tihedalt seotud, nimelt treener. Iluvõimlemisele kõige lähedasem sport oli võitlustants ("Ja siia maani ka kindlasti on!" - M. Klandorf) ning pärast ema vigastust otsustas noor Merle jätkata just selle kauni alaga.

"Võitlustantsu treener, keda mu ema sellel ajal teadis, oli Aare Orb. Ja kuna tantsukoolis nähti ära, et sale ja pikemat kasvu ja päris kena tüdruk see Mändmaa (neiupõlve nimi) tol ajal oli, siis kohe pakuti mulle ka partnerit imekombel." Võitlustantsus on päris aktuaalne probleem see, et kasvuaeg sirguvad tüdrukud kiiremini kui poisid ja eks nii juhtus ka Merlega, kellele järgmiseks partneriks pakuti ligi 20 aastat vanemat meest, kelleks osutuskas Aare Orb. Meeskonnatöö kulges väga hästi ning edukalt võisteldi nii Eestis kui ka välismaa areenil rahvusvahelises

klassis, tuues teiste auhindade kõrval koju ka 5. koht standardtantsudes Saksamaalt.

"Tema oli ühtlasi mu treener ning ka niiõelda taaselustatud Revalia kooli juhataja," kirjeldab pr Klandorf oma kunagist tantsupartnerit. "Mingid aastad hiljem Aare loobus treeneri tööst, no sellel on omad põhjused.. ja järg tantsukooli juhtimiseks läks minu kätte."

Merlel on kaks tüdarta, kes samuti on võitlustantsuga tihedalt seotud. Väikeste tritsudena vaatasid nad trenne pealt ning loogilise järtkuna, hakkasid samme kaasa tegema. Vanem tütar Helen on Revalias standardtantsude õpetaja, kes oma partneri Mattis Toomega (ka õpetaja) on Eestile toonud vägagi kõrgeid auhindu. Nende hulgas EM'il saavutatud viies koht amatööride hulgas ning 9-s koht MM'il. "Ta on terve oma elu vältel edukas olnud," õhkab ema tütre edust. Helen

tegeleb ka ühe kuulsaima tantsukingade brändi Supadance'i maaletoomisega.

Paljude vaatajasilmade osaks saanud "Tantsud Tähetedega" saadet ju teate? Selle eestvedaja on Merle noorem tütar Heili, kes vastupidiselt oma õele, õpetab Revalias ladinatantse. Neid õpetab veel ka samas saates Mikk Saarega tantsinud Olga Kosmina, kes šõud jälginute mäletamist mööda võitis Mikuga esimese hooaja.

"Selline lõbus ja meelelahutuslik pühapäeva õhtu," lausub pr Klandorf, kui küsin tema kohtunikutöö kohta saates. Kaasa lööb ta ka teises hooajas, aga poeatab salapärase muigega, et ei tea, kas ikka seda kolmandat hooaega üldse kunagi tuleb, kuna nõ "tähed", kes kuuluvad Eestis kuulsate seisusesse, leiavad järjest vähem ja vähem aega, et treeningutele tulla ning mõni (väike vihje Kaisa Oja "tähest" part-

nerile) ei suuda asja isegi tõsiselt võtta, vaid toidab meediatsirkust igati tobedate maiuspaladega, arvestamata, kuidas mõjub see teistele asjaosalistele. Kuigi osad paarid harjutavad Revalia ruumides, siis Merle nende treeninguid ei jälgi. "Lähem saatesse eelarvamusteta!" teatab daam kindlalt.

Kuna Revalia hõlmab Eesti tantsuturust tervelt viiendiku, siis on ka kohustus selle eest rohkem. Kui tavaline klubi korraldab aastas ühe võistluse, siis EVTL (Eesti Võistlustantsu Liit) on usaldanud Revalia korraldada mitmeid karikaetappe, üks kuni kaks meistrivõistlust aastas ning sealjuures ka rahvusvahelisi turniire, millest nimekam toimub iga novembri viimasel nädalavahetusel - Tallinn International Open Cup. Üritus on juba niipalju populaarsust võitnud, et kohaletulijate

arv kasvab iga aastaga meeletult. Viimati korraldatud maailmakarika etapi edukus paistis välja ka selles, et piletid müüdi sama päeva õhtuks välja ning Saku Suurhall oli puupüsti kaasaelavat rahvast täis.

Mida aeg edasi, seda mitmekülgsemaks lähevad treeningud. Revalia õppekavasse lisanduvad ka baletti ning hip-hopi trennid. Samuti pakub Revalia oma headele tantsijatele võimalust teha treeninguid kaasa assistentidena, aidates nõrgemaid. Sooritades tantsuõpetaja eksamid ja saades kätte vajalikud paberid,

võivad nad hakata juba trenne andma. Praegu on tantsupõrandatele järelkasvu oodata palju ning samuti on klubi suureks sissetulekuallikaks ka seltskonna tantsurühm, mida juhendab tantsuklubi juhataja ise.

Aga tulevik? Merle jätab otsad lahti-seks ning poetab muheldes vihjena, et eks võtavad tütreid äri üle. "Aga mina ei õpetane neile, kuidas nad peaksid oma suppi keetma, seda teavad nemad juba isel!"

Autor: Triinu Uprus

Õpilaslehe uue aasta horoskoop

Koostas: Katharina Toomemets

Kaljukits: Algav kuu saab Sinu jaoks olema vägagi stressirohke- suudad pea igal hommikul mõne vajaliku kooliasja koju jätta, koolis ootavad Sind enamasti ainult halvad hinded ja koolitoit, mis muidu oli nii hea, läheb iga päevaga halvemaks. Vaata igaks juhuks kogu aeg enda ümber ringi, et Sa jumala eest mõnele banaankoorele ei astuks, sest kukkumine saab valus olema.

Veevalaja: Kui vihma sajab, siis ära kooli mine, luudemurdmisoht on VÄGA suur! Kipud palju tähtsaid asju ära unustama ja kõrvust mööda laskma. Samuti võib keegi öelda Sulle midagi, millest valesti aru saad ning selleks, et Sind taas mõistusele tuua, võib ta Sind jääkülma veega üle kallata (ja seda sõna otseses mõttes, seega ole ettevaatlik!).

Kalad: Tunned end igas eluvaldkonnas, nagu kala vees (mõnikord aga, teatud hetkedel, võib see vesi vägagi sogane olla). Vahel võid kippuda liigagi mugavaks minema ja siis võib Sind oodata kalamehe võrk, kus väljapääsemine eriti kerge ei ole. Samuti võidakse Sind labaste asjadega õnge püüda üritada. Ole libekeelse teeste/naistega ettevaatlik!

Jäär: Alanud on sarvede mahajooksmise periood. Vaata ainult, et Sa liiga hoogu ei satu, sest võid sarved ühel hetkel lihtsalt ära murda ja see saab valus olema! Mereandide söömine unusta sel kuul parem kohe ära, sest need ei taha Sul üldse sees püsida (see, kustpoolt nad väljuvad, jääb saladuseks). Jooksuaja lõpusirgel ootab Sind meeldiv üllatus.

Sõnn: Sõnnid peaksid sel kuul jälgima, mida näost sisse ajavad ja panema suuremat rõhku oma füüsilise vormiga tegelemisele (ujumisrõngas talveks on sel kuul vägagi kerge tulema!). koolitreppidel ära jooksvõistlusi korralda, sest trepid võivad sel kuul eriti libedad olla. Ainus valdkond, mis head töötab, on rahaasjad. Igaks juhuks peaksid siiski jälgima, et toidule võimalikult vähe kulutaksid.

Kaksikud: Sind oleks justkui kaks- üks pool Sinust on armas ja süütuke ning ei ütle kellelegi kunagi halvasti, teine pool aga karjub tänaval suvalistele inimestele roppusi näkku. Peaksid jälgima, mida ütled, kuna vastassugupool võib Sinu signaalidest valesti aru saada. Kõik, mis siiani hea on tundunud, muutub sel kuul tülgastavaks. Hea aeg rahateenimiseks (aga ainult ausal teel).

Vähk: Mida rohkem Sa midagi parandada püüad, seda rohkem see mõraneb, kuni lõpuks puruneb- ära proovi meeleheitlikult kõike korda seada, vaid lase asjadel omasoodu minna. Mõni asi, mis avalikuks tuleb, võib Sind vägagi puustama panna, seega mõtle, kellele ja mida räägid. Hea aeg õpingutes ja soodne ka muude teadmiste omandamiseks.

Lõvi: Mõttele sellele, mida Sa elult tegelikult tahad. Proovi püüelda sjade poole, mis on reaalselt teostatavad, mitte ära hõlju pilvedes. Sel kuul tuleb Sul lahendada palju erinevaid probleeme, ning need kõik ei seostu just Sinuga. Vahel võib Sulle tunduda, et kõik on väga valesti ja tahaks kõik pikalt saata, ent asjad laabuvad iseenesest ja päike tuleb peagi taas pilvede vahelt välja.

Neitsi: Kuna Neitsid on vägagi kriitilised oma ümbruse suhtes, ning neile on tähis, et asjad oleksid täpselt paigas ja korras, võivad nad sel kuul oma korraarmastusega nii mõnegi inimese tuju rikkuda. Töö- ja kooliasjad laabuvad sel kuul sujuvalt ning ka armuasjades on kõik korras. Pisut rohkem tähelepanu tuleks pöörata oma sõpradele, et neid ära ei unustataks.

Kaalud: Miski häirib Sind, kuid Sa ei ole veel suutnud päris täpselt aru saada, mis see on. Ära püüa parandada asju, mis Sinu arvates valesti on, kuna sel kuul tunduvad kõik enne õiged olnud asjad valedena. Liikluses tasuks ettevaatlik olla, sest õnnetus ei hüüa tülles (vihje: helkurist on palju abi!), samuti tuleks tähelepanu pöörata oma isiklikele asjadele, kuna need kipuvad kaduma või igale poole maha jääma.

Skorpion: Sõbrad on need, kes aitavad Sind alati ning headele sõpradele võib loota igas olukorras. Sel kuul on Sinu ümber palju inimesi, kes end Sinu sõpradeks nimetavad, Sinu ülesanne on aga välja selekteerida need, kes on tõelised sõbrad. Suhted kallima ja vanematega võivad halveneda, ent kui Sa väga kõvasti püüad, suudad neid parandada. Hea kuu rahateenimiseks.

Ambur: Mõnikord tundub Sulle, et tööd on liiga palju, teinekord aga jälle, et seda pole üldse. Sel kuul on aeg, kus Sul tuleb kõvasti pingutada, et mitte ilma jääda tööst, mida Sa nii väga armastad. Pööra tähelepanu oma sõpradele- paar head sõna ning soe kallistus teevad alati nende tuju heaks. Kui Sa hästi püüad, on asjad hästi.

Kui Sa oleksid käekott, siis milline?

Koostas: Katharina Toomemets

1. SÕBRANNA/ SÕBER USALDAB SULLE SALADUSE (MITTE JUST VÄGA SUURE, KUID SIISKI). MIDA TEED?

- Räägid kohe edasi kõigile, keda tead ja seltskonnas olles ka võõrastele inimestele.
- Räägid ainult oma tuttavatele, keda pead usaldusväärseks.
- Räägid paarile lähemale sõbrannale/ sõbrale, ent tingimuseel, et see edasi ei levi.
- Hoiad saladuse ainult endale.

2. KAS SA LOED KLATŠIAJAKIRJU?

- Muidugi! Nendeta ei oleks elu ju! (Sul on ka kõigi klatšiajakirjade aastatellimused)
- Ikka loen, ostan neid tavaliselt poest, kui uus number välja tuleb.
- Kui kätte satub, siis ikka sirvin.
- Mitte kunagi, miks peaks mind kuulsuste eraelu huvitama?

3. MILLISEID VÄRVE EELISTAD?

- Mida kirevam, seda uhkem (erinevad mustrid, erinevad värvid)
- Erksad värvid (kollane, punane jne)
- Enamasti lähivad peale igasugused.
- Mida tagasihoidlikum, seda parem.

ENAMASTI A- VASTUSED:

Sinu käekotistiil on turukott! Mitte ükski saladus ei jää enda teada, alati on vaja kõik edasi rääkida (samuti natuke ka juurde rääkida), kõiki halvustada ja kommenteerid. Arvad, et just Sina oledki maailma naba.

ENAMASTI B- VASTUSED:

Sinu käekotistiil on disainerkott. Oskad silma paista, Sul on palju sõpru- tuttavaid ja Sulle meeldib hästi tunda, kuid samas ei unusta Sa ka oma kohustusi. Vahel meeldib Sulle asju edasi rääkida, ent kõige suuremad saladused jäät siiski enda teada.

4. MITMENDAL KOHAL ON PEEGLISSE VAATAMINE SINU HOMMIKUSTE TEGEMISTE HULGAS?

- Loomulikult esimene! Kuidas ma saaksingi ärgata, teadmata, et ma kena välja näen?
- Mitte just väga ees, kuid peeglisse vaatamata ma kodust ei lahku, isegi kui on väga kiire.
- Kuskil tagaotsas, kasutan peeglit vaid siis, kui tean, et on vaja punnikesi pigistada.
- Ma ei vaatagi hommikuti peeglisse, mitte kordagi.

5. MILLEGA SISUSTAD OMA VABA AEGA (PEALE KOOLI/ TÖÖD)?

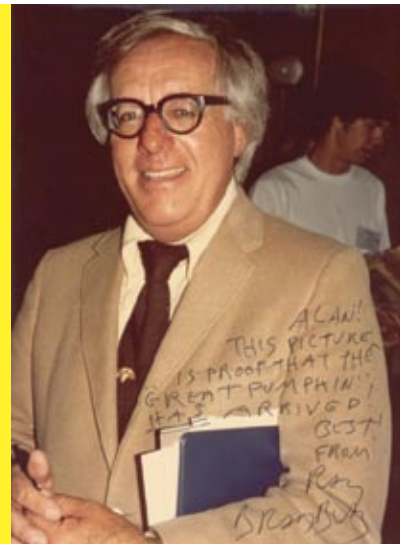
- Istun sõbrannadega/ sõpradega kohvikus ja klatšin kõiki, keda tean. Ka neid, keda ei tea ja inimesi, kes on ümberringi.
- Lähen trenni, käin sõbrannadega/ sõpradega väljas, vaatan kodus telekat.
- Mul on nii pikad töö/ koolipäevad ja nii palju koduseid töid, et vaba aega eriti ei jäägi.
- Istun kodus, õpin/ teen tööd, vaatan telekast filme (ees hiigel-suur popkornikauss)

ENAMASTI C- VASTUSED:

Sinu käekotistiil on lihtne, must, väike nahast teatrikott. Enamasti väga silmapaistmatu, ent vajadusel suudad siiski asjad enda kasuks tööle panna. Oled väga töökas ja ei kipu eriti teistest halvasti rääkima.

ENAMASTI D- VASTUSED:

Sinu käekotistiil on tavaline, hall riidest kott. Sa oled väga silmapaistmatu, ei kipu sõpradega välja minema, enamasti käid mööda seinääri ja ei taha, et Sulle tähelepanu pöörataks. Halb mõte - hakka ükskord elama!

Raamat: Inga Kalju
Filmid: Triinu Uprus

„VIST ON KURI TULEKUL“ RAY BRADBURY

Raamat räägib headusest ja kurjust, nii nagu lasteraamatudki, kuid veidi täiskasvanulikumate ideedega. Jim ja Will on parimad sõbrad. Nad on justkui teineteise peegelpildid, olles samal ajal nii erinevad. „Loll, karjun ma talle. Argpüks, karjub tema vastu. Ja siin me nüüd jookseme – koos!“ See tsitaat ütleb nende sõpruse kohta kõik.

Ühel päeval saabub linna karneval, mis muudab poiste elu ning Willi isa, Charles, on sunnitud neid päästma. Charles on tark mees, kuid tal puudub enesekindlus, kuigi ta sügavad mõtted tunduvad nii võimsatena. Just nende mõtete pärast tabubki teost lugeda, need on nii siirad ja õiged. Enda kohta ütleb Willi isa: „Liiga hilja avastasin, et ei tohi oodata, kuni oled saanud täiuslikuks, vaid pead minema välja ja komistama ning kukkuma ja tõusma taas püsti nagu kõik teisedki.“

Teosest võib välja tuua teisigi, enamasti kurbi tsitaate nagu „Ma arvan, et ühel ööl sadu tuhandeid aastaid tagasi, kusagil hoopis lõkke ääres, siis kui üks nendest karvastest meestest ärkas üles ja vaatas üle söehunniku oma naist ja lapsi ning mõtles, et kunagi on nad külmad, surnud, igaveseks läinud, siis pidi ta nutma hakkama.“

Peale ebatavalise loo pakub raamat ka nautimisväärsset ja imekaunist kirjutamisstiili, mis on iseloomulik ainult ühele ulmemeistrile maailmas – Bradburyle, kes ka seekord ületas kõik ootused.

“PARANOIA” (“DISTURBIA”)

Film räägib 17-aastasest poisist Kale’ist (Shia LaBeouf), kes on endasse tõmbunud ja kipub sattuma pahandusse, kuna elab veel üle isa surma, mille tunnustajaks ta aasta tagasi oli. Pärast õpetaja ründamist määrab kohus talle kolmeks suvekuuks koduaresti.

On suvi ja kõik mida ta teha saab, on passida kodus. Ei kõla just lahedana? Jah, sama arvab ka Kale ja et mitte nelja seina vahel täiesti hulluks minna hakkab ta jälgima naabrite tegevust. Kuigi ta ei saa silmi piltisult “girl-next-door’ilt” Ashley’lt (Sarah Roemer), paneb ta tähele, et midagi väga kahtlast toimetab temast teisel pool elav keskeas mees. Kas tegu on siis tõesti sarimõrvariga, keda taga otsitakse või on läinud Kale paranoiaseks?

“Disturbia” algab päris ehmatavalt, kohe nii ehmatavalt et mul hakkas oma rahast kahju, vaadates popkorne, mida suurest võpatusest maha olin pillanud. Mis puutub filmi endasse, siis nalja sai rohkem kui põnevust. Mingi aeg isegi unustasin, et tegu on thrilleriga. Kui aga teema pidi ärevaks kiskuma, olid paljud asjad etteaimatavad. Suht tüüpiline filminäide sellest, kuidas teismelised oma nuhkimisega paha onu kurjaks ajavad, niiet see tipphetkedel käib ja laamendab majades ringi lootes oma kurikaga pihta saada inimkehale.

Kuigi see film pole nii hea kui lootsin, läheksin seda veel vaatama. Miks? Nimelt vapustava näitlejatöö pärast. Shia LaBeouf vapustas mind juba oma etteastega “Transformers” ja ei saa öelda ta “Paranoias” halvemini oleks esinenud, hoopis vastupidi.

“KICKIN’ IT OLD SCOOOL”

Rusikas-silma-auku-film eelkõige breiktantsu armastajatele. Nimelt keerleb lugu Justini (Jamie Kennedy) ümber, kes varases teise-me-eas talendikonkursil oma vihavaenlasega battle’it tantsides lavalt alla kukub ja koomasse langeb. Tema vanemad on kannatlikud ning ennäe imet – pois väljubki koomast aga juba üpris vana mehena, sest möödab on 20 aastat ja 80ndatest on saanud tänapäev. Leides üles vanad semud ja noorusarmastus Jenniferi, üritab veel ammukadunud moe järgi riietuv teismeeas mees kokku panna sama tantsupundi, sama vinged sammud ja kavad ning võita Jenniferi süda oma vihavaenlase käest.

Päris naljakas komöödia, mis on võrtsitatud kerge paroodiaga igasugustest tüüpilistest armufilmidest ja tants annab sellele juurde ka midugi oma mahlaka panuse. Mingis aspektis oleks seda juba nagu näinud, samas on see ka midagi uut ja huvitavat. Mis aga peamine – nali ja naer garanteeritud!

“GUESS WHO”

See on romantiline komöödia Simonist (Ashton Kutcher) ja Theresast (Zoe Saldana), kes ostustavad viimase vanemate pulma-aastapäeval kuulutada avalikuks oma kihlumise. Paar päeva enne pidu kolivad noored Theresa perega ühe katuse alla, ning oh üllatust-üllatust, pereisa Percy (Bernie Mac) pole poisist just väga vaimustuses, sest too on vastupidiselt nendele... valge nahavärviga. Simon üritab igati meeldida Percy’le, kuid edutult, sest vana on oma tütre suhtes ülikaitsev. Rulluma hakkab igasuguste naljakate juhtumiste rada, kust Theresa isa ja Simon leiavad end vastamisi.

Täiesti kõlblik film niisama kaisus-vaatamiseks. Suurehäälelisi naerupurskeid ärge endalt oodake seda vaadates, küll aga kisub teie suu päris mitmeski kohas korraks muigele.

**FREE
TIBET**

Tallinna parimad burgerid

Kirjutas: Katharina Toomemets
Pilti tegi: Ardi Ilves

Ühel mõnusal reede õhtul otsustas Õ toimetus, koosseisus Kaidi Tahula (arvamus-
toimetaja), Katharina Toomemets (meelelahutustoimetaja), Ardi Ilves (foto-
graaf), Erik Ehasoo (endine peatoimetaja), Ilmar Kahro (Õ praegune peatoimetaja),
Marju Nõmme (toimetaja) ja Killu Tiigi-
mäe (tegevtoimetaja) kokku koguneda ja
minna mekkima hamburgereid erinevates
Tallinna burgerimüügikohtades. Käidi nii
Hesburgeris, Mc'Donaldsis, Söögiplatsil,
Staabis, mis asub Mustamäel, kui ka Jaani
kiriku taga ja Tallinna Ülikooli vastas
asuvates kioskites. Pärast igat burgerit
avaldasid osalised ka oma arvamust ja
hindasid suutäit 5-palli süsteemis.vv

ESIMESENA VIIS TOIMETUSE TEEKOND VIRU KESKUSES ASUVASSE HESBURGERISSE. TELLISIME JUUSTUBURGERI, MIS MAK SIS 18 KROONI.

Kaidi: Kõik on korras, kuni jõuame majoneesini. Pisut kuiv ja liha on üleküpsetatud. 3 p.

Ardi: Keskmise. Rahulik, kurk hea, liha tahke, kastmes palju sibulaid. 3 p.

Ilmar: Liiga väike. Hea. Võiks olla hapukoorekaste. 4 p.

Katharina: Nii hea burger! 5 p!

Kokku: 15 punkti.

JÄRGMISENA ASTUSIME SISSE VIRU TÄNAVAL ASUVASSE MC'DONALDISSE, KUS TELLISIME SAMUTI JUUSTUBURGERI, HINNAKS 15 KROONI.

Killu: Pole mingit sibulamaitset tunda.

Väga hea, minu lemmik. 5 p.

Ilmar: Kõvasti halvem, kui Hesburgeri oma. 1 p.

Erik: Kurk kurgus kinni, aga näljaga käib küll. 2 p.

Katharina: Järelmaitse on jube. 1 p.

Kokku: 9 p.

EDASI LIKUSIME VABADUSE VÄLJAKU POOLE. JAANI KIRIKU TAGA ASUVAS KIOSKIS TULI MEIL JUUSTUGA HAMBURGERI EEST MAKSTA 22+2 KROONI (JUUSTU HIND TULI ERALDI JUURDE).

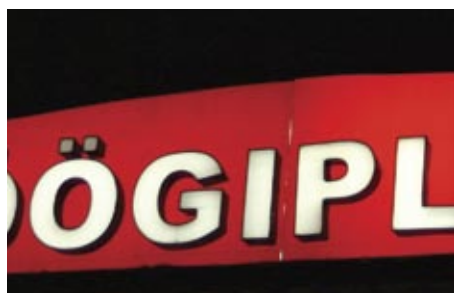
Ilmar: Salat hea ja kodune. 3 p.

Ardi: Salatil hea maitse. Super pihv. Natuke nätske sai. 4,5 p.

Erik: Grandioosselt mahe burger. Pisut soolane ja niiske. 1 p.

Katharina: Läbivettinud, aga hea. 4 p.

Kokku: 11,5 p.

**SEALSAMAS, VABADUSE VÄLJAKU LÄH-
DUSES MAITSESIME KA SÖÖGIPLATSI
BURGERIT, HINNAKS 23+6 KROONI.**

Ardi: Kaste on räme, liiga sinepine. 2 p.

Ilmar: 1 p.

Erik: 4 p.

Kaidi: Liiga palju kastet. Mõnusalt kuum, salat on hea. 4 p.

Kokku: 11 p.

**MINI HIND TALLINNA ÜLIKOOList ÜLE TEE
ON ARVATAVASTI NII MÕNEGI ÜLIÕPILASE
LEMMIKUKS BURGERIKOHAKS, SEEGA
OTSUSTASIME KA SEALSE BURGERI ÄRA
PROOVIDA. HIND 21 KROONI.**

Erik: Hea kaste, mõnus pehme sai, väga hea pihv. Meeldiv kogemus. 4,5 p.

Katharina: Väga hea. No jumala hea on! 5 p.

Ardi: Hernemaitseteline. 2 p.

Kaidi: Sibulaga, tavaline pihv, mitte midagi erilist. 2 p.

Kokku: 13,5 p.

**VIIMASEKS KOHAKS VALISIME MUSTA-
MÄEL ASUVA STAABI, KUS BURGERI EEST
MAKSIME 25 KROONI.**

Erik: Päril hea, kurk annab mahlasuse.

Väljas muusika mängib. 4 punkti.

Killu: Kurk on hea, sai on hea. 5 punkti.

Kaidi: Koduselt hea, aga kodune mulle ei maitse. 3 punkti.

Katharina: Mulle ei maitse, kuiv kuidagi. 2 punkti.

